Υπόθεση 93/84

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
κατά
Γαλλικής Δημοκρατίας

« Ενισχύσεις στις επιχειρήσεις αλιείας »

Περίληψη

Προσφυγή λόγω παραβάσεως — Μη τήρηση αποφάσεως της Επιτροπής περί ενισχύσεως κράτους — Απόφαση μη προσβληθείσα με προσφυγή ακυρώσεως — Μέσα άμυνας — Αμφισβήτηση της νομιμότητας της αποφάσεως — Απαράδεκτη

(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 93, παράγραφος 2, εδάφιο 2)

Στο πλαίσιο προσφυγής κατά παραλείψεως με την οποία ζητείται να αναγνωριστεί ότι κράτος μέλος, μη συμμορφούμενο με απόφαση της Επιτροπής περί ενισχύσεως κράτους, παρέλειψε υποχρέωση που υπέχει από τη Συνθήκη, δεν μπορεί πλέον να θέσει υπό αμφισβήτηση τις πραγματικές και νομικές κρίσεις στις οποίες η Επιτροπή στήριξε την απόφασή της, όταν αυτό δεν προσέβαλε εμπρόθεσμα την απόφαση αυτή με προσφυγή ακυρώσεως.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
SIR GORDON SLYNN
της 30ής Ιανουαρίου 1985 *

Κύριε πρόεδρε,
Κύριοι δικαστές,

Η υπό εξέταση από 30 Μαρτίου 1984 προσφυγή ασκήθηκε από την Επιτροπή κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας βάσει του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΟΚ. Η Επιτροπή ζητεί να αναγνωριστεί ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μη εκτελώντας απόφαση της Επιτροπής της 8ης Φεβρουαρίου 1983, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη. Η απόφαση αυτή, η οποία αφορά ενίσχυση για

* Μετάφραση από τα αγγλικά.

τη διατήρηση της ναυτικής απασχόλησης και την οποία χορηγεί η γαλλική κυβέρνηση σε αλιευτικές επιχειρήσεις, αναφέρει ότι από το 1974, στη Γαλλία, καταβάλλεται ενίσχυση στις αλιευτικές επιχειρήσεις, η οποία υπολογίζεται βάσει του αριθμού των καταναλισκόμενων λίτρων πετρελαίου ντίζελ. Προκύπτει ότι η Επιτροπή δέχτηκε να καταβάλλεται η ενίσχυση αυτή εν πάση περιπτώσει μέχρι το 1980. Τότε η Επιτροπή έκρινε ότι δεν αποτελούσε πλέον μεταβατική ενίσχυση, αλλά είχε σημαντική άμεση επίπτωση στον ανταγωνισμό και στο εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών και ότι, κατά συνέπεια, ήταν ασυμβίβαστη προς την κοινή αγορά υπό την έννοια του άρθρου 92 της Συνθήκης ΕΟΚ.

Κατά συνέπεια, η Επιτροπή κάλεσε τη γαλλική κυβέρνηση να υποβάλει τις παρατηρήσεις της επί της νέας θέσεως της Επιτροπής και εντεύθεν κίνησε τη διαδικασία του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης. Πράγματι, το 1981 και 1982 το ποσό της ενίσχυσης αυξήθηκε και η Επιτροπή κίνησε νέα διαδικασία βάσει του άρθρου 93, παράγραφος 2, σχετικά με τη νέα ενίσχυση που θεσπίστηκε για το έτος 1982.

Η γαλλική κυβέρνηση, απαντώντας στο αίτημα της Επιτροπής για υποβολή παρατηρήσεων όσον αφορά την ενίσχυση αυτή, ισχυρίστηκε ότι η ενίσχυση δεν στρέβλωνε τον ανταγωνισμό και ήταν πράγματι αναγκαία λόγω των δυσχερειών που αντιμετώπιζαν οι αλιευτικές επιχειρήσεις, που οδηγούσαν στη μείωση της απασχόλησης και, όπως υποστηρίχτηκε, στην αύξηση των εισαγωγών στη Γαλλία.

Παρ' όλ' αυτά, η Επιτροπή επέμεινε στην αρχική της θέση και στη συνέχεια κοινοποίησε την απόφαση στις 5 Απριλίου 1983. Η Γαλλική Δημοκρατία δεν συμμορφώθηκε αμέσως με την απόφαση εντός της ταχθείσας προθεσμίας, αλλά στις 28 Ιουνίου 1983 προέβαλε ορισμένους λόγους για τους οποίους δεν όφειλε να συμμορφωθεί προς την απόφαση. Επικαλέστηκε τις μεταβολές που είχαν επέλθει στην αλιεία και προσπάθησε να αποδείξει ότι η ενίσχυση δεν επηρέαζε τον ανταγωνισμό, εν μέρει λόγω της αυξήσεως των εισαγωγών στη Γαλλία. Η γαλλική κυβέρνηση τόνισε τις δυσχέρειες που αντιμετώπιζαν οι γαλλικές αλιευτικές επιχειρήσεις και ζήτησε επανεξέταση του όλου θέματος σε όλη την Κοινότητα.

Αποτέλεσμα του εγγράφου αυτού ήταν ότι η Επιτροπή παρέσχε στη Γαλλία προθεσμία ενός ακόμη μήνα προκειμένου να συμμορφωθεί με την απόφαση, η οποία παρήλθε ανενεργός. Η συνέπεια ήταν να κινηθεί η παρούσα διαδικασία.

Οι γραπτές παρατηρήσεις είναι ανακουφιστικά συνοπτικές και σαφείς. Είναι φανερό ότι η Επιτροπή στηρίζεται στο απλό γεγονός ότι η απόφαση αυτή εκδόθηκε και δεν τηρήθηκε. Η καθής αναφέρεται στο έγγραφο της 28ης Ιουνίου 1983 για να υποστηρίξει το επιχείρημά της ότι δεν υπάρχει αντίθεση προς την κοινή αγορά έτσι ώστε να δικαιολογείται η απόφαση.

Εντούτοις, δεν προσβάλλεται ο τύπος ή η νομιμότητα της ίδιας της απόφασης και, κατά την άποψή μου, είναι σαφές ότι η Γαλλική Δημοκρατία δεν δικαιούται να στηριχτεί στα επιχειρήματα που έχει προβάλει προκειμένου να αποφύγει να συμμορφωθεί με την απόφαση. Παρέλειψε να προσβάλει την απόφαση αυτή εντός της προθεσμίας που ορίζεται στο άρθρο 173 της Συνθήκης και επομένως οφείλει πλέον να συμμορφωθεί με αυτή, σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση 156/77, Επιτροπή κατά Βελγίου, (1978) ECR 1881, και στην υπόθεση 130/83, Επιτροπή κατά Ιταλίας, της 11ης Ιουλίου 1984, Συλλογή 1984, σ. 2849.

Κατά τη γνώμη μου, πρέπει να γίνει δεκτή η προσφυγή της Επιτροπής και να καταδικαστεί η Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής.